

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114011364
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Klčová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2114011364.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Klčovej a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného C. I., nar. XX.XX.XXXX, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/90/2014 zo dňa 27.10.2016, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.09.2017 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného C. I., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 3T/90/2014 zo dňa 27.10.2016 bol obžalovaný C. I. uznaný za vinného z prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe,

že

v období od 30.01.2014 do 19:45 hod. dňa 08.02.2014 v meste J. ako aj na iných bližšie nezistených miestach, bez vážneho dôvodu nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č.k.: 0T/9/2014-126 zo dňa 19.01.2014, právoplatným dňa 19.01.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania pokračujúceho prečinu krádeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona, a to napriek tomu, že výzva na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 19.01.2014, kam mal nastúpiť do 10 dní od jej doručenia, mu bola dňa 19.01.2014 riadne doručená.

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa 212 ods. 3, § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1 a § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zrušil výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava č. k.: 0T/23/2014-53 zo dňa 11.02.2014, právoplatný dňa 11.02.2014 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č. I. 126-128.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaný sa tohto trestného činu dopustil v priamom úmysle podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, s poukazom na to, že obžalovaný bol riadne poučený o následkoch nenastúpenia do výkonu trestu, pričom nástup výkonu trestu chcel uskutočniť ako sám uviedol, až keď bude mať peniaze.

Z výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 04.10.2016 mal okresný súd preukázané, že do výkonu trestu odňatia slobody nenastúpil, nakoľko nemal peniaze a čakal na to, že mu matka nejaké peniaze dá, keď jej príde dôchodok. Vo výkone trestu bol už viackrát, ale bolo to prvýkrát, čo trest nenastúpil. Nastúpil až po zadržaní políciou dňa 08.02.2014, keď bol zadržaný pri krádeži. Počas obdobia, kým nenastúpil do výkonu trestu odňatia slobody sa zdržiaval po hoteloch, ubytovanie v hoteloch uhrádzal krádežami. Nemal úmysel vôbec nenastúpiť do výkonu trestu.

Z výsluchu svedkyne W. I., matky obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 27.10.2016 mal okresný súd preukázané, že obžalovaný ju navštívil a pýtal si od nej peniaze, pretože musí nastúpiť do výkonu trestu. Nakoľko žiadne doma nemala, pretože jej dôchodok chodí na účet, povedala mu, že mu peniaze dá, keď bude mať. Aj do väzenia mu posielala peniaze, keď mala. Uviedla, že obžalovaný si už viackrát od nej pýtal peniaze pred nástupom do výkonu trestu.

Okresný súd poukazuje na to, že z vykonaného dokazovania bolo bez pochybností preukázané, že skutok sa stal, tak ako je uvedené v obžalobe a tento skutok spáchal obžalovaný.

Pokiaľ ide právnu kvalifikáciu, podľa názoru okresného súdu skutok vykazuje všetky znaky prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. V danom prípade bol skutok spáchaný obžalovaným tak, že tento bez vážneho dôvodu, napriek riadne doručenej výzve na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 19.01.2014, v stanovenej lehote, do 10 dní odo dňa doručenia výzvy, do výkonu trestu odňatia slobody v stanovenom čase nenastúpil a zdržiaval sa v meste Trnava, ako aj na iných bližšie nezistených miestach.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol okresný súd najmä na spôsob spáchania činu obžalovaného, na následok tohto činu, na zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/23/2014 okresný súd zistil, že obžalovaný bol trestným rozkazom č.k.: OT/23/2014-53 zo dňa 11.02.2014, právoplatným dňa 11.02.2014 uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona za skutok, ktorý spáchal dňa 08.02.2014, za čo mu bol Okresným súdom Trnava uložený podľa § 212 ods. 3, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, pričom z tohto pripojeného spisu okresný súd zistil, že skoršie odsúdenie nie je takej povahy, že sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený. Z tohto dôvodu potom okresný súd ukladal podľa § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu na trestný čin z nich najprísnejšie trestný.

Okresný súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Naopak zistil u obžalovaného dve príťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, teda že obžalovaný spáchal viac trestných činov a podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, čo vyplýva z odpisu z registra trestov obžalovaného.

Okresný súd postupom podľa § 38 ods. 4 a § 38 ods. 8 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody zo 6 mesiacov na 16 mesiacov a trest ukladal v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov. Okresný súd pri takto upravenej trestnej sadzbe uložil obžalovanému trest odňatia slobody na 16 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Proti tomuto rozsudku zákonom stanovenej lehote (č. I. 132 spisu) podal odvolanie obžalovaný, ktoré do rozhodnutia odvolacieho súdu aj bližšie písomne odôvodnil aj prostredníctvom svojej obhajkyne (č. I. 134 spisu).

V písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s výrokom prvostupňového súdu najmä vo výroku o treste, ktorý je neprimerane prísny a to s prihliadnutím na to, že je pravdou, že výzvu na nástup do výkonu trestu prevzal, avšak nemal úmysel nenastúpiť samotný výkon trestu. Vyskytli sa u neho sťažené podmienky v rodine, ktoré ho viedli k tomu, že nenastúpil do výkonu trestu. Poukázal na to, že prvostupňový súd mu nepriznal jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno I/ Trestného zákona, keď v rámci výsluchu konanom na okresnom súde dňa 28.04.2014 sa ku skutku dobrovoľne priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Z týchto dôvodov navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňového súdu, alternatívne, aby rozhodol vo veci sám a uložil mu miernejší trest.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátor okresnej prokuratúry podal dňa 02.07.2014 obžalobu na C. I. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

- okresný súd rozhodol Trestným rozkazom zo dňa 4.10.2016, č. k. 3T/90/2014-44, proti ktorému podal riadne a včas odpor obvinený.

- okresný súd vykonal na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie: výsluchom obžalovaného, svedkyne W. I. (matky obžalovaného), prednesmi prokurátora, obhajkyne ako aj oboznámením spisového materiálu.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Okresný súd, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol, akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, toto vychádza zo skutkového stavu, ako bol zistený na hlavnom pojednávaní, krajský súd proti nemu nemá žiadne výhrady, a preto si odôvodnenie napadnutého rozsudku v plnej miere osvojuje a v podrobnostiach na neho poukazuje.

K výroku o vine:

Z trestnej činnosti je obžalovaný usvedčovaný jeho samotnou výpoveďou, kedy sa k žalovanej trestnej činnosti čiastočne priznal, ale aj výpoveďou svedkyne W. I., (matky obžalovaného).

Dôležitým usvedčujúcim dôkazom je aj výzva na nastúpenie do výkonu trestu zo dňa 19.01.2014 (č. I. 16), ktorú prevzal a vlastnoručne podpísal. Z predmetnej výzvy odvolací súd zistil, že obžalovaný bol riadne poučený o tom, že do 10 dní od prevzatia výzvy je povinný nastúpiť do výkonu trestu a zároveň bol poučený o následkoch nenastúpenia do výkonu trestu. V poučení vo výzve na nastúpenie do výkonu trestu odňatia slobody v bode I. je vyslovene uvedené: „V prípade, že v stanovenej lehote nenastúpite výkonu trestu odňatia slobody, hrozí Vám trestný postih pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písmeno a/ Trestného zákona“.

Odvolací súd teda neuveril tvrdeniu obžalovanému, že nemal v úmysle nenastúpiť do výkonu trestu.

Pokiaľ ide o úmysel obžalovaného spáchať prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia, odvolací súd hodnotí ako priamy podľa § 15 písm. a) Trestného zákona, podľa ktorého trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, s poukazom na to, že obžalovaný bol riadne poučený o následkoch nenastúpenia výkonu trestu, pričom nástup výkonu trestu chcel uskutočniť ako sám uviedol, až keď bude mať peniaze. Záver o tom, že obžalovaný úmyselne nenastúpil výkon trestu odňatia slobody v stanovenej lehote bez vážneho dôvodu možno vyvodiť bez pochyb, pretože vedel, že má nastúpiť výkon trestu, aj napriek tomu tak neučinil.

K výroku o treste:

Odvolací súd ustálil, že okresný súd nepochybil ani postupom v konaní, ktorým dokazoval skutočnosť potrebnú pre ukladanie sankcie. V tomto smere vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povest' a ďalšie skutočnosti potrebné pre uloženie spravodlivého trestu.

Rovnako v dôvodoch rozsudku dostatočne vyhodnotil, na základe akých myšlienkových postupov dospel k rozsahu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, správne v tomto smere aplikoval priťažujúcu okolnosť v súlade s § 37 písmeno h) Trestného zákona (spáchanie viac trestných činov) a § 37 písm. m) Trestného zákona (už bol za trestný čin odsúdený). Správne vyhodnotil aj neexistenciu poľahčujúcej okolnosti, ktorej sa obžalovaný domáhal aj v odôvodnení odvolania proti napadnutému rozsudku.

Odvolací súd uvádza, že na poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, teda že obžalovaný sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval, možno prihliadnuť len vtedy, ak obžalovaný priznal a úprimne oľutoval všetky stíhané trestné činy, za ktoré sa mu ukladá trest.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom nepriznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Odvolací súd nezistil ani len formálny prejav ľútosti obžalovaného nad jeho protiprávnym konaním. V zápisnici o výsluchu obvineného (č. I. 12 vyšetrovacieho spisu) je síce uvedené, že ľutuje spáchanie skutku, avšak podľa názoru odvolacieho súdu nestačí len formálny prejav ľútosti, ale vyžaduje sa kvalitatívne vyšší prejav vnútorného postoja páchatel'a k vlastnému trestnému činu. Navyac odvolací súd dáva do pozornosti ustanovenie § 2 odsek 19 Trestného poriadku (tzv. zásada bezprostrednosti), kedy pri rozhodovaní na hlavnom pojednávaní, na verejnom zasadnutí alebo na neverejnom zasadnutí smie súd prihliadnuť len na tie dôkazy, ktoré boli v tomto konaní vykonané, ak zákon neustanovuje inak. Tento prejav formálnej ľútosti obžalovaný učinil v prípravnom konaní nie v konaní pred súdom, na ktorý prvostupňový súd nemal ani len prihliadať. Obžalovaný mal možnosť na

hlavnom pojednávani učiniť jedno z vyhlásení v zmysle § 257 Trestného poriadku, z ktorého by bolo zrejmé jeho úprimná ľútosť nad spáchanými skutkami, prípadne kedykoľvek v priebehu konania vyjadriť úprimnú ľútosť nad spáchanými skutkami, čo však neučinil.

Správne potom vyhodnotil prvostupňový súd pomer poľahčujúcich priťažujúcich okolností, kedy prevyšovali priťažujúce okolnosti (pri absencií poľahčujúcich okolností) a v zmysle ustanovenia § 38 odsek 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody zo 6 mesiacov na 16 mesiacov a ukladal podľa § 41 ods. 1 a § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest, podľa zásad na uloženie úhrnného trestu, za trestný čin z nich najprísnejšie trestný (prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona) a ukladal trest v rozpätí od 16 mesiacov do 36 mesiacov.

Okresný súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov (teda na úplne spodnej hranici trestnej sadzby). Žiada sa len dodať odvolaciemu súdu, že vzhľadom na osobu obžalovaného, ktorý bol 13 krát súdne trestaný, prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a aj počas doby nenastúpenia do výkonu trestu sa dopúšťal trestnej činnosti sa javí uložený trest mierny, avšak, vzhľadom na absenciu odvolania prokurátora, odvolací súd nemal možnosť sprísniť uložený trest prvostupňovým súdom.

Okresný súd nepochybil postupom, ktorým podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin (čo je zrejmé z odpisu registra trestov obžalovaného).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.